

یک شب مهمان رادیو جوان

ایجاد لحظات مفرح و شاد برای مهمان‌های خدا در «موج جوانی»

زه‌ر زمانی

«موج جوانی» که پیش از این با هدف شعار سال پیگیری مطالبات مردم و معرفی پتانسیل‌های گردشگری به بیش از ۱۰۰ شهر و روستا سفر کرده و به صورت استیج در میان مردم اجرا شده است، به مناسبت ماه مبارک رمضان و با شعار «بهترین نیستیم اما متفاوتیم» در شب در قالب جنگ از برج میلاد تهران با حضور بیش از ۲ هزار بیننده حضوری اجرا می‌شود. «موج جوانی» با اجرای حسن اسماعیل پور و بازیگری پیمان قریب‌پناه و امیر زنده‌دان، اجرای زنده ترانه توسط نیما عزت پور و به نویسندگی خانم ملالو و هماهنگی امیر رضازاده و به تهیه‌کنندگی عباس پیری هر شب ساعت ۲۱ تا ۲۲ از برج میلاد روی آنتن رادیو جوان پخش می‌شود.
نقاش مدیر گروه دانش و چند رسانه‌ای شبکه جوان می‌گوید: چند شب گذشته هم‌زمان با میلاد امام حسن مجتبی(ع) برای اولین بار، مراسم عقدکنانی در برج میلاد در بین مخاطبان به صورت زنده از آنتن پخش شد.از بین متقاضیان عروس و داماد برای حضور در این مراسم، عروس و دامادی که متفاوت تر بودند از استان البرز انتخاب شدند.
توجه به اینکه داماد پاهایش فلج بود اما عروس سالم، حاضر شده بود با ۱۴ سکه بهار آزادی عقد جاری شود.
حجت‌الاسلام والمسلمین حاج آقامحیی مراسم عقد آنها را با حضور مدیر برج میلاد و مردم جاری کرد.

بر گرداندن نیت‌های حسنه به جامعه
عباس پیری (تهیه‌کننده) هدف از تهیه و تولید این برنامه را ایجاد لحظاتی مفرح و شاد برای حضار و مخاطبانی که روزه‌دار بودند دانسته و می‌گوید: بعد از افطار لحظاتی در قالب جشن رمضان تقدیم می‌شود. او ادامه می‌دهد: موضوع مهم «موج جوانی» به نیت افراد اشاره می‌کند چراکه افرادی هستند که دلشان می‌خواهد کار خوب یا نیکیی انجام بدهند اما توان آن را ندارند؛ در واقع برگرداندن نیت‌های حسنه به جامعه. در هر برنامه از سه نفر دعوت می‌شود تا در مورد موضوع به سه نوع سوال رمضان تقدیم می‌شود.
او ادامه می‌دهد: موضوع مهم «موج جوانی» به نیت افراد اشاره می‌کند چراکه افرادی هستند که دلشان می‌خواهد کار خوب یا نیکیی انجام بدهند اما توان آن را ندارند؛ در واقع برگرداندن نیت‌های حسنه به جامعه. در هر برنامه از سه نفر دعوت می‌شود تا در مورد موضوع به سه نوع سوال

نیت انجام کار، کاری را که انجام داده است و کسی که قصد دارد تا پایان ماه مبارک این کار حسنه را انجام دهد جواب بدهند. مشارکت با مخاطبان به صورت زنده، معرفی هنرمندان کشور، «بحر طویل خوانی» پیمان قریب‌پناه (در قالب موضوع برنامه با نوازنده تمبک)، «خدمتی» امیر زنده‌دان که در برنامه حضور پیدا کرده و در قالب طنز جمله‌ای را می‌گوید و از صحنه خارج می‌شود، «برج سحر» که پیمان قریب‌پناه نام ایده‌های تخیلی را در خصوص موضوع برنامه‌ای که مطرح می‌شود، می‌دهد و اجرای مسابقه از پخش‌های این برنامه است.

اجرای آموخته‌های دینی در فضایی شاد
معصومه ملالو نویسنده «موج جوانی» می‌گوید: چون موضوع اصلی برنامه «نیت» است، سعی می‌کنیم با انتخاب موضوعاتی سه تنه ساؤال را از مخاطب خود ببرسیم. به طور مثال اگر موضوع برنامه مهمانی باشد ببرسیم که چه کسانی مهمانی می‌دهند؟ چه کسانی توان مهمانی دادن دارند ولی اهل مهمانی دادن نیستند؟ چه کسانی دوست دارند در این ماه مهمانی بدهند ولی توانش را ندارند. همچنین در قالب نوشته‌هایی که برای بازیگران و مجری برنامه می‌نویسم، سعی می‌کنم روی موضوع «نیت» تکیه کنم تا اینکه مردم بیشتر روی نیت خود فکر کنند. حدیث شریفی از پیامبر اکرم (ص) داریم که می‌فرمایند: «لاعمال بالنیات» نیت هر کسی مهم است، او تصریح می‌کند: چون فضای

کارگردان «شهرزاد» سراغ عاشقانه‌ای دیگر می‌رود
رمان «بامداد خمار» سریال می‌شود
این روزها مشغول تدارک برای ساخت سریالی دیگر به تهیه‌کنندگی محمد امامی است. بنابر این گزارش، قصه این مجموعه بر اساس رمان معروف «بامداد خمار» است و این روزها فتنی با فتنه‌جای سیدجوادمی نویسنده این کتاب جلسات متعددی داشته و در حال مذاکره برای ساخت این اثر است. «بامداد خمار» برای اولین بار در سال ۷۴ منتشر شد و داستان دختر جوانی به نام محبوبه است که در خانواده‌ای ثروتمند در دوران تهران قدیم زندگی می‌کند. او در سال‌های اوج جوانی دلخواه‌داری، حیدر صفدری و آفتابوری؛ محمدرضا قبادی‌فر از روز سه‌شنبه، ساعت عشق فرجام‌نویس‌کاری را برای او رقم می‌زند.

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

نگاهی به وضعیت این روزهای تئاتر کشور

تجاری‌سازی تئاتر وافول جشنواره‌ها

فرزین ماندگار

تئاتر در ایران طی سال‌های اخیر بیش از همه به سمت تجاری‌سازی یا آنچه از آن به عنوان خصوصی‌سازی یاد می‌شود گرایش پیدا کرده است. در این وضعیت طبیعی است که سروکله سلبریتی‌ها و به اصطلاح اینفلوئنسرها هم بیشتر در عرصه تئاتر پیدا می‌شود. برخی معتقدند این وضعیت اگر چه به گردش مالی تئاتر کمک می‌کند اما به لحاظ محتوایی به این هنر ضربه وارد می‌کند اما عده‌ای هم نظر مخالف دارند و معتقدند تجاری شدن تئاتر محتوای این هنر را نیز دستخوش تغییر و ارتقا می‌کند. جشنواره‌ها نیز در این شرایط در حال افول هستند چون درخشیدن در این رویدادها دیگر جذابیت سابق را ندارد. گزارش پیش رو گشت و گذاری است در هنر تئاتر این روزها. روز گذشته نشست خبری بخش پوستر و هويت بصری جشنواره تئاتر فجر بر گزار شد که در آن به برخی مشکلات تئاتر و جشنواره فجر اشاره شده است. دبیر بخش عکس و پوستر سی و ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر عنوان می‌کند که با بودجه‌ای بسبسی ناچیز این بخش را برگزار کرده ولی بر گزارکنندگان جشنواره تعهدات خود را عملی نکردند.

اعتبار جشنواره فجر در خطر

امیر استیج دبیر بخش عکس و پوستر سی‌و ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر که اسفند سال ۹۶ و به صورت جداگانه از جشنواره اصلی تئاتر فجر بر گزار شد درباره تعهدات باقیمانده در این بخش به ویژه پرداخت مبالغ جوایز در نظر گرفته شده برای برگزیدگان پوستر و عکس تئاتر مختلف می‌گوید: تا به امروز تنها مدیرت‌ها شاهد فقدان سیاست‌های ثابت هستند که این امر باعث می‌شود هم اعتبار جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، هم اعتبار بخش‌های مختلف هم اعتبار جشنواره جشنواره در بخش‌های مختلف زیر سوال برود.

به گفته وی دوستانی که در بخش پوستر و عکس سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر جایزه گرفتند یا باید بابت عکس‌ها حق تألیف بگیرند، یا من تماس می‌گیرند می‌گویند که جایزه متفاوتی هم اعتبار جشنواره است. با آقای شهرام کریمی مدیر کل هنر‌های نمایشی هم تماس گرفتم و به ایشان گفتم که مسئولان پرداخت جوایز و انجام تعهدات، بر گزارکنندگان جشنواره تئاتر فجر هستند نه من به عنوان مسئول این بخش. من به عنوان مسئول برگزاری بخش پوستر و عکس باید این بخش را بر گزار می‌کردم. از ۹ ماه پیش که برای برگزاری این بخش با من صحبت شد تاکنون تنها بخش ناچیزی از بودجه این بخش را به من پرداخت کرده‌اند که با همان بودجه ناچیز بخش پوستر و عکس را برگزار کردم.

تئاتری‌ها را به جان هم انداخته‌اند

اما از سوی دیگر در نشست نقد و بررسی وضعیت حمایت از پوستر و اجرای ایرانی شهاب‌الدین حسین پور و آرش فلاح‌پیشه کارگردان و بازیگر نمایش «سرآشوبز پیشنهاده می‌کند» که این روزها در حال اجرا است، به این نکته اشاره کرده‌اند که دولت، تئاتر را به حال خود رها کرده و به آن بی‌توجه است. مهر در این باره می‌نویسد: چند سال اخیر روند تولید و اجرای تئاتر در ایران نسبت به دهه‌های گذشته تغییر کرده و حتی متولی دولتی تئاتر، گروه‌ها را به سمت فروش هر چه پیشتر گیشه سوق داده است. این امر با بشک‌گیری و اجرای تئاتر به ظاهر خصوصی انجام شده است؛

ف

په نظر می‌رسد دوران فرم‌گرایی تئاتر سیر نزولی پیدا کرده و دیگر کمتر شاهد نمایش‌هایی خواهیم بود که فرم را بر محتوا غلبه می‌دهند

روندی که به خیال متولّی دولتی تئاتر تأثیر مثبتی بر رشد و گسترش تئاتر داشته است. در این روند سالن‌های خصوصی تئاتر شکل گرفته‌اند که هنرهای خود را از طریق فروش گیشه و همچنین مبالغ اجاره تعیین شده برای گروه‌ها تأمین می‌کنند. این امر گروه‌های تئاتری را با مشکلات متعددی مواجه کرده است. در حال حاضر گروه‌هایی که می‌توانند به واسطه چهره مهمانی بازیگری فروش بالایی داشته باشند در چرخه تولید و اجرای تئاتر باقی می‌مانند و گروه‌هایی که به فروش بالا دست پیدا نمی‌کنند به نوعی محکوم به شکست می‌شوند. در حالی که دولت نوبت اجرایی در سالن‌های دولتی می‌ماند. این روزها نمایش «سر آشوبز پیشنهاده می‌کند» به کارگردانی شهاب‌الدین حسین پور و با حضور شهرام قاندی، رامین ناصر نصیر، مهدی فریسه و آرش فلاح‌ت‌پیشه و سالن کی به نتیجه برسد، مشخص نیست. صحبت‌هایی در حال اجرا است؛ نمایشی که به چون تئاتر ایرانی اجرا می‌شود و برگرفته از داستان‌های شاهنامه فردوسی است. شهاب‌الدین حسین پور کارگردان نمایش این فکر می‌کردیم که دغدغه‌مان برای اجرای یک اثر نمایشی چیست. الان اگر یک بازیگر شاخص در یک نمایشی وجود نداشته باشد، هیچ تهیه‌کننده و تماشاگری سراغ آن نمی‌رود البته در این عرصه استثنا هم وجود دارد که به فروش کارهایی رسیدند اما به هر حال چرانی که وجود دارد متأسفانه اینطور است. وی در پاسخ به این سؤال که آیا نسبت به آینده تئاتر ایران امیدوار است،

مسئول بخش ما، فاصله داشت. نکته قابل تأمل این است که میزان کمک‌هزینه بدون دیدن کار و به صورت تلفنی تعیین شد. متأسفانه از کارهای تولیدی تئاتر حمایت نمی‌شود، باز تولید که جای خود دارد. بدون اینکه به شرایط و هزینه‌های تولید یک اثر توجه شود، بر آورد گروه در انجمن هنرهای نمایشی پذیرفته نمی‌شود و رقم پایینی در نظر می‌گیرند که همین رقم با تأخیر چندماهه و حتی یک ساله پرداخت می‌شود. **مشکل تئاتر خصوصی**
امروز از سویی دیگر یک مدرس و کارگردان تئاتر درباره آنچه به‌عنوان تئاتر خصوصی از آن یاد می‌شود به فراس می‌گوید: «سال‌ها پیش زمره‌هایی آغازین مبالغ اجاره تعیین شده برای عده‌ای ذوق‌زده شدند و موفقیت‌های حساب‌ار تئاتر خصوصی، هوش از سر آنها برد و به نضایحی که با گفتمان مسلط زمانه همخوانی نداشت، گوش‌نسرودند» که می‌توانند به واسطه چهره مهمانی میلاد اکبرنژاد کارگردان، که سال گذشته با نمایش «قاوس‌ت» در جشنواره تئاتر فجر حضور پیدا کرد و -این روزها نیز مشغول به‌تئاتر نمایشی می‌کنند که بگویند است تا آن را به صحنه برساند درباره وضعیت تئاتر امروز، تأثیر خصوصی و حضور چهره‌ها بر صحنه‌های تئاتر نقد‌هایی دارد و عنوان می‌کنند: «آنتی‌گون» مدت‌هاست که بر ویرایشی از «آنتی‌گون» سالن کی به نتیجه برسد، مشخص نیست. صحبت‌هایی در حال اجرا است؛ نمایشی که به چون تئاتر ایرانی اجرا می‌شود و برگرفته از داستان‌های شاهنامه فردوسی است. شهاب‌الدین حسین پور کارگردان نمایش این فکر می‌کردیم که دغدغه‌مان برای اجرای یک اثر نمایشی چیست. الان اگر یک بازیگر شاخص در یک نمایشی وجود نداشته باشد، هیچ تهیه‌کننده و تماشاگری سراغ آن نمی‌رود البته در این عرصه استثنا هم وجود دارد که به فروش کارهایی رسیدند اما به هر حال چرانی که وجود دارد متأسفانه اینطور است. وی در پاسخ به این سؤال که آیا نسبت به آینده تئاتر ایران امیدوار است،

برنامه «حرفه‌ای شو» به‌زودی از شبکه آموزش سیما

هدایت تحصیلی و تقویت روحیه کار آفرینی دانش آموزان، در شبکه آموزش سیما تولید شده است. با توجه به فرمایشات مقام معظم رهبری در خصوص کار آفرینی و نیاز امروز آموزشی و هدایت تحصیلی دانش آموزان و والدین بر اساس نیاز کشور و سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، این برنامه به هدایت تحصیلی و معرفی رشته‌های هنرستان برای مخاطب عام و محصلین و افزایش آگاهی عمومی جامعه نسبت به مشاغل و رشته‌های تحصیلی می‌پردازد. برنامه «حرفه‌ای شو» به تهیه‌کنندگی علیرضا سرشتی به‌زودی از شبکه آموزش سیما پخش می‌شود.

آیا کسی هست

آتش‌به‌اختیارها را یاری کند!؟

■ معصومه طاهری

اسلام دینی اجتماعی‌است که فعالیت‌های اجتماعی را به نسبت فردی بیشتر بها می‌دهد؛ چنانچه حتی برای فعالیت‌های فرهنگی جمعی هم راهکارهای مختلفی ارائه کرده است؛ موضوعاتی چون خمس، زکات، انفاق و وقف که خواه‌ناخواه درگیر موضوع فرهنگی در قالب دینی هستند از این دست به شمار می‌آیند. در این راستا بیش از ۵۰ سازمان و ارگان مستقیم و غیر مستقیم درگیر انجام فعالیت‌های فرهنگی هستند در این وجود فعالیت‌هایشان دیده نمی‌شود و چندان برای عموم ملموس نیست؟! اما چرا با وجود این سازمان‌های بزرگ که بیلان‌های کاری آنها دهان پرکن است باز هم آتش‌باختیارها هستند که نیازهای فرهنگی جامعه را دنبال می‌کنند؟

اسمال در نمایشگاه‌بین‌المللی کتاب در بین غرفه‌های کتاب، با کارهای زیبایی از یک طراح آشنا شدم. از او پرسیدم چرا این تصویرسازی‌های زیبا و هنرمندانه با رنگ و بوی ارزشی در فضای مجازی که تشنه نگاه اسلامی است وجود ندارد؟ بهتر نیست چنین آثاری را به غیر از چاپ کتاب که شاید زیاد هم دیده نشود در فضای مجازی نشر بدهید؟! آن تصویرگر جوان گفت: «تافاقا من تصویرسازی‌های زیادی با مفاهیم مختلف قرآنی و فرهنگی برای سازمان اوقاف داشتم اما متأسفانه این سازمان تصویرسازی‌های

من را فقط به صورت کتابچه چاپ می‌کند و در نگاه آنها انتشار مجازی مطرح نبوده‌است و دنبال این کار هم نیستند.» اینجابود که از اه آن نهادم برخاست مردم اموالشان را وقف می‌کنند تا به جامعه در راه اسلام سودی رسانند، اما گاه نگاه‌بسته و محدودی که تنها بیلان کاری و برایش حمایت دارد، تیراز مکتوب را ملاک قرار می‌دهد؛ در حالی که هر چند چاپ کتاب اتفاق خوبی‌است اما زمان‌شناسی و مخاطب‌شناسی مهم در نشر آثار اهمیت دارد آن هم در شرایط کنونی که فضای مجازی گسترده‌گی زیادی دارد و سهم بیشتر زندگی ما را به خود اختصاص داده است.

اینجاباز آتش‌باختیارها هستند که آنتینت حمت بالا می‌زنند و بدون هیچ چشم‌داشتی با هزینه خودشان بدون هیچ حمایتی خلأ مدیران فرهنگی را در جامعه پر می‌کنند. سؤال اینجاست چرا وقتی بودجه‌های آموزش وجود دارد نگاه‌محدود است؟! البته در برخورد منصفانه باید گفت این مسئله حتی به سازمان اوقاف ختم نمی‌شود؛ سایر ارگان‌ها و حتی رسانه‌ها هم در انتشار فعالیت‌های فرهنگی به‌خصوص فعالیت‌ها با توجه به بعضاً وظیفه دارند. چندی پیش در ایام فاطمه یک مجموعه فرهنگی تصویرسازی زیبایی از زلفه شاکرد حضرت زهرا(س) برای اولین بار در فضای مجازی منتشر کرد اما از آنجا که این مجموعه فرهنگی، وابستگی سیاسی و سازمانی به رسانه‌های مجازی موجود نداشت کارش دیده نشد و عملاً در نشر ناموفق بودند، زیرا از سوی هیچ حوزه‌ای حمایت نداشتند. اینجاست که به‌تعمد تمساح‌بها به این نیست که مالی را وقف کنیم. گاهی همت یک آتش‌باختیار را باید نترسد داد و باری کرد؛ تا همین نخورد و بتواند از توان و ظرفیت خود برای فعالیت فرهنگی نسیجند. استفاده کامل از آن زمان که تقریباً ارگان‌ها و سازمان‌ها هنوز بافضای مجازی قهر بودند همین آتش‌باختیارها با دست خالی و همت بلند در فضای مجازی عکس‌نوشته تولید می‌کردند اما حالا که بسیاری از سازمان‌ها، بودجه‌های هنگفتی برای تولید عکس‌نوشته و امثالهم کنار گذاشته‌اند حاضر به کار با آتش‌باختیارهایی که سلیقه مردم را به این فضا کشیده‌اند نیستند. معمولاً بسیاری از ارگان‌ها یا سازمان‌ها در این فرایست به شکل رایگان بیلان‌کاری‌شان در فضای مجازی را پر می‌کنند یا باسفرش به شرکت‌های سکولار فعالیت فرهنگی دارند و حمایت از آتش‌باختیارها در بیلان کاری این ارگان‌ها با جایی ندارد زیرا آنچه زاید دیده شود آرم و نشان آن ارگان است نه آینده فرهنگی و مذهبی یک جامعه. فیلم «کتاب قانون» نمونه خوبی در این‌باره است. فیلم خوش‌ساخت و زیبا و البته هرزه‌نده درباره زندگی یک تازه‌مسلمان در ایران که به یک سکولار نامقید سپرده شد. جدا از محتوای فیلم که ایرانیان را خرافاتی و عقب‌مانده به تصویر می‌کشید انتشار کلیبی از بازیگر زن این فیلم که در کادر پشت صحنه و عقاید واقعی عوامل سازنده صحبت کرده بود نشان می‌داد نه مدیریتی در فعالیت‌های فرهنگی وجود دارد و نه سیاست. گاهی مدیران به ظاهر مذهبی حتی با کارهای فرهنگی‌شان سر تفنگ خود را به سمت آتش‌باختیارها گرفتارند تا آنها را از میدان انقلاب بیرون‌کنند اما آیا کسی هست که امر به معروف‌کند یا آتش‌باختیارهای جوان را یاری برساند!؟

خاطرات واقعی یک نجات‌یافته از بهائیت در «سایه شوم»

«سایه شوم» خاطرات یک دختر بهایی بازگشته به اسلام است. نویسنده در این اثر با نثری روان و مؤثر از ماجراهای هم‌زیستی با بهائیان می‌گوید. به گزارش فارس، در این کتاب رفتار و مناسک فرقه بهائیت به نقد کشیده می‌شود و درباره سلطه‌جویی فرقه‌ای آنها می‌نویسد. این داستانی نوشته بهمنز رونقی است که خود در خانواده‌ای بهایی به دنیا آمده و پس از سال‌ها تحقیق به نتیجه رسیده که بهائیت فقط یک تشکیلات سیاسی و فرقه‌ای منحرف است. انتشارات عهد مانا، سایه شوم، نوشته بهمنز رونقی را در ۳۰۰ صفحه با آراست و ویراستی شکل منتشر کرده است.

تولید نمایش رادیویی «از نوع کاذب»

سریال جدید رادیویی «از نوع کاذب» از امروز به رادیو نمایش می‌آید.

نمایش رادیویی «از نوع کاذب» به کارگردانی مهدی نمینی‌مقدم و نویسندگی داریوش روحی است. در خلاصه داستان این سریال آمده است: مسئول کارگزینی یک کارخانه تولیدی برای جذب شش نیرویی که کارخانه به آن نیازمند است دست به اقدام جدید می‌زند که در این سریال خواهید شنید. در این نمایش رادیویی مهرداد مهبان‌دوست، رامین پورایمان، مهدی گیاهی، سعیده فرضی، بهرام سروری‌نژاد و تعداد دیگری از هنرمندان اداره کل هنرهای نمایشی رادیو به ایفای نقش پرداخته‌اند. این نمایش به تهیه‌کنندگی: اشرف‌السادات اشرف‌نژاد، مشاورداری: حیدر صفدری و آفتابوری؛ محمدرضا قبادی‌فر از روز سه‌شنبه، ساعت ۷:۱۵ در رادیو نمایش شنیده می‌شود.